

[Brorsen.]

Talefod. Naar Regeringspartierne har indrømmet, at man nu er positivt indstillet over for Forsvarssagen, skulde der dog have været en Mulighed for, at vi havde kunnet komme hinanden i Møde, saaledes at et større Flertal, end det nu bliver Tilfældet, kunde have samlet sig om de Forsvarslove, der nu bliver gennemført.

Jeg kommer saa til Korrespondancen mellem den højtærede Forsvarsminister og mig. Den højtærede Minister sagde, at jeg kunde mundtligt have fremført mit Spørgsmaal til ham, idet han mange Gange var til Stede i Forsvarsudvalget. Ved den almindelige Gennemgang af Lovforslaget var der ingen Lejlighed dertil, men da vi havde Forsvarsministeren ved det sidste Møde, spurgte jeg direkte Ministeren, hvorledes man stillede sig over for Ændringsforslag til Regeringsforslaget, baade med Hensyn til de af Regeringen fastslaaede Rammer og ogsaa med Hensyn til Udgifterne, og ved den Lejlighed forekom det i alt Fald mig, at jeg fik et meget uldent Svar, saa at man ikke kunde hitte ud af, hvad Ministeren egentlig mente. Derfor var det fuldkommen i sin Orden, at vi, forinden vi gik ind i Forhandlingerne, af Ministeren søgte at faa at vide, hvorledes Regeringen stillede sig, om dens Forslag var et Ultimatum eller noget derhenad — for saa var det ganske nytteløst at fremsætte Ændringsforslag —, eller om man var villig til en Forhandling paa det af os skitserede Grundlag, altsaa de 9 Punkter.

Paa det første Brev, jeg sendte den højtærede Forsvarsminister, blev der — det vil enhver kunne overbevise sig om ved at se Bilagene — ikke svaret afvisende, men Ministeren indbød til, at de to Partier skulde mødes i Enrum for at forhandle nærmere med hinanden om Tingene. Det var det, vi ingen Lyst havde til. Men da Brevet — saaledes opfattede vi det i hvert Fald — ikke indeholdt en Afvisning, var Tiden inde for os til at udarbejde vore foreløbige Ændringsforslag for at faa dem behandlet i det samlede Udvalg, og det var altsaa det, der skete.

Jeg havde det Indtryk, at da Ministeren talte om hele denne Korrespondance og navnlig det sidste Brev, jeg har sendt ham, var det en meget fornærmet Mine, Ministeren havde paa. Jeg synes imidlertid, det er lige ud ad Landevejen, som vi har baaret os ad: at i det Øjeblik vi opdagede, at der dog var nogen Mulighed for Forhandling, saa stillede vi vore Ændringsforslag i det samlede Forsvarsudvalg. Og disse Æn-

dringsforslag stillede vi, det har jeg netop paavist, for at bøde paa de meget svage Punkter, der efter vor Opfattelse er ved Regeringsforslaget.

Nu spørger den højtærede Minister: Vilde Forslaget blive færdigt med et Regiment mereovre i Jylland—Fyn, Vest for Store Bælt? Saaledes kan man ikke stille det op. For øvrigt vilde der ikke være noget i Vejen for, hvis vi fik de 9 Regimenter, vi stillede Forslag om, at de 5 kunde garnisoneres Vest for Store Bælt, saa blev det altsaa ikke et Regiment mere, men to. Det er selvfølgelig den Slags Ting, som man til sin Tid maatte forhandle med Sagskudskaben om. Det afgørende er, hvor meget vore Forslag, for saa vidt de blev accepteret, vilde betyde i Retning af Forøgelse af Mobiliseringsstyrken, og dær er det jeg hævder, at de vilde have bidraget til en Forøgelse af mindst 25 000 Mand. Jeg skulde tro, at det i alt Fald betød noget i Retning af at gøre Lovforslaget mere færdigt.

Med Hensyn til Hovedstadens Forsvar mener jeg ogsaa, at de tre Punkter, jeg nævnte i min Tale i Gaar, hvorefter man altsaa skulde forøge Bevillingerne fra 3 Mill. Kr. til 6,6 Mill. Kr., vilde betyde ikke saa ganske lidt. Noget positivt Luftforsvar kan man vel ikke opstille, men i hvert Fald vilde det styrke Luftforsvaret meget betydeligt.

Endelig vilde Forøgelsen af Flyvereskadrillernes Antal til 5 og ikke mindst Forøgelsen af Bevillingen i Regeringsforslaget, der er 3,2 Mill. Kr., til 5 Mill. Kr. bidrage til, at Risikoen for fremmede Flyvere ved at komme ind over Hovedstaden i meget høj Grad vilde forøges. Jeg mener, det er et meget afgørende Punkt, at Flyvevæsenet bliver betydelig stærkere end efter Regeringsforslaget. Her vil jeg gerne gøre en Bemærkning til den højtærede Minister, der har pukket paa Ærligheden i hans Forslag. Det er med Hensyn til Flyvereskadrillernes Forhold. Jeg sagde i Gaar, at han faar ikke nogen sagkyndig til at udtale sig for, at 800 000 Kr. til en Flyvereskadrille er tilstrækkeligt. Derfor synes jeg, at Ministeren skulde gøre opmærksom paa, at det er Flyvereskadriller en miniature i hvert Fald. Man skal op til et Beløb paa 1 Mill. Kr., for at man kan sige, at der er tilstrækkelige Midler til at danne en Flyvereskadrille.

Det samme gælder om de 600 000 Kr., som vi stillede til Raadighed ud over de 900 000 Kr. til Kystdefensionen. Min Partifælle det ærede Medlem Hr. Vanggaard